

РЕШЕНИЕ

№ 900

гр. София, 15.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 19-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и втори февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: СИЛВИЯ П. ГЕОРГИЕВА

при участието на секретаря ДЕЛИНА ИВ. ГРИГОРОВА
като разгледа докладваното от СИЛВИЯ П. ГЕОРГИЕВА Административно наказателно дело № 20211110213735 по описа за 2021 година

Производството е по реда на раздел V, чл.58д и сл. от ЗАНН, образувано въз основа на подадена жалба от Б. К. К. от гр. Добрич срещу наказателно постановление № НП-48/21.05.2021 г. на председателя на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество (КПКОНПИ), с което му е наложено административно наказание глоба в размер на 2 500 (две хиляди и петстотин лева) лв. на основание чл.173, ал.1 и чл.177, ал.1 от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество (ЗПКОНПИ), за извършено нарушение на чл.38, ал.1, т.4, във вр. с чл.35, ал.1, т.2 от ЗПКОНПИ.

С жалбата се твърди, че доколкото административното нарушение е за първи път административно-наказващия орган е следвало да квалифицира случая като маловажен, предвид ниската обществена опасност и липсата на вредни последици, налице били допуснати неточности, тъй като към момента на възникване на задължението жалбоподателя не е заемал длъжност заместник-кмет на Община – град Добрич, твърди се, че не е налице умишлено нарушение, което да подлежи на санкция и за което лицето да бъде наказано с такъв висок размер имуществена санкция. Моли се за отмяна на НП, алтернативно да бъде изменено същото като бъде намален размера на минимума.

Жалбоподателят редовно призован не се явява в съдебно заседание и не се представлява. Депозирал е писмо становище, с което излага, че следва да бъдат взети под внимание направените възражения в жалбата, както и че неправилно случая не е бил подведен като маловажен, като моли за отмяна на наказателното постановление.

За органа издал наказателното постановление в съдебно заседание се явява процесуален представител, който оспорва жалбата и по същество пледира за потвърждаване на НП, тъй като към момента на издаването му не е подадена декларация, а това е станало след това на 29.05.2021 г., в чл.38, ал.1, т.1 до т.4 от ЗПКОНПИ са посочени четирите вида декларации, както и сроковете, в които следва да бъдат подавани по образец, качени в сайта на комисията. Претендира се юрисконсултско възнаграждение в полза на КПКОНПИ.

От фактическа страна, относимите към спора обстоятелства, се установяват от събраните доказателства:

Жалбоподателят Б. К. К. в качеството си на заместник-кмет на Община Добрич подал декларация за имущество по чл.35, ал.1, т.2 от ЗПКОНПИ на 21.11.2019 г.

Като в периода от 22.11.2020 г. до 22.12.2020 г., а именно в едномесечен срок от изтичане на една година след подаване на декларацията по чл.38, ал.1, т.3 от ЗПКОНПИ не е подал декларация по чл.38, ал.1, т.3 от ЗПКОНПИ.

Свидетелката М.М.М. на длъжност държавен инспектор в дирекция „Публичен регистър“ на КПКОНПИ направила проверка в регистрите на комисията и установила при направена проверка на 15.02.2021 г., че Б. К. К. като зам. кмет на Община - Добрич, не е подал пред КПКОНПИ в законоустановения срок, считано от възникване на задължението, а именно от 22.11.2020 г. до 22.12.2020 г. декларация по чл.38, ал.1, т.4, във вр. с чл.35, ал.1, т.2 от ЗПКОНПИ.

Изпратена била поканана от държавен инспектор М. до Б.К. на два адреса, изведена с №ЦУ-01-3164/15.02.2021 г. от КПКОНПИ, да се яви на 22.02.2021 г. за съставяне на акт за установяване на административно нарушение в КПКОНПИ. Видно от обратните разписки поканата не е била връчена на К. на нито един от двата адреса. Без да съобрази това обстоятелство, а именно незнанието на лицето спрямо, което се образува административно

наказателно производство, като например спре производството до известяване на лицето, способ допустим по ЗАНН, свидетелят М. пристъпила към съставяне на акт за установяване на административно нарушение. Тя съставила на 22.02.2021 г. акт за установяване на административно нарушение (АУАН) на жалбоподателя, което е с посочена дата на извършване 23.12.2020 г. и място: гр. София, както и с посочена правна квалификация по чл.38, ал.1, т.4, във вр. с чл. 35, ал.1, т.2 от ЗПКОНПИ.

Със Заповед №РД 06-672/11.12.2020 г. на председателя на КПКОНПИ на М.М.М. – държавен инспектор в отдел „Проверки и анализи“ на дирекция „Публичен регистър“ на КПКОНПИ е възложено да съставя АУАН по чл.173, ал.1 и ал.3 и по чл.174, ал.1 и ал.3 и чл.175 от ЗПКОНПИ.

АУАН е съставен в отсъствието на жалбоподателя и му е връчен чрез кмета на Община Добрич на 30.03.2021 г. Жалбоподателят е изложил възражения срещу връчения му акт, вписани в същия и приложил писмени доказателства във връзка с тези свои възражения, а именно обратни разписки и подадена декларация за имущество по чл.35, ал.1, т.2 от ЗПКОНПИ на 21.11.2019 г., в заверен вид.

Въз основа на съставения АУАН е издадено атакуваното наказателно постановление №НП-48/21.05.2021 г. от съответното компетентно длъжностно лице – председателя на КПКОНПИ.

НП е получено видно от приложеното проследяване на пратката на 16.09.2021 г. от К..

Разпитана в качеството на свидетел актосъставителя М. излага показания в подкрепа на констатациите по акта.

Гореизложената фактическа обстановка се установява от приетите от съда писмени доказателства и показанията на свидетеля М.. Съдът цени писмените и гласните доказателства, като логични, последователни и непротиворечиви, поради което и не се налага тяхното обсъждане поотделно.

Жалбата е **допустима**, като подадена в законния седемдневен срок /видно от разписката за получен препис от наказателното постановление е получено на 16.09.2021 г., а процесната жалба е изпратена по пощата на 23.09.2021 г./ и от надлежно легитимирано лице, имащо правен интерес от обжалване, като разгледана по същество, същата се явява частично **основателна**, поради

следното:

Съдът като съобрази съставения АУАН и издаденото въз основа на него НП намира, че същите са съставени от оправомощени длъжностни лица, в кръга на компетенциите им и в утвърдената от закона форма за това.

Декларацията по чл. 35, ал. 1, т. 2 от ЗПКОНПИ бива три вида и те са посочени в чл. 38, ал. 1, т. 1 - 4 ЗПКОНПИ: встъпителна декларация по т. 1, ежегодна декларация по т. 2, декларация след освобождаване от публичната длъжност, която се подава двукратно - в едномесечен срок от освобождаване на длъжността по т. 3 и в едномесечен срок след изтичане на една година от подаване на декларацията по чл. 38, ал. 1, т. 3 по т. 4 от ЗПКОНПИ.

Първите две декларации - встъпителната и ежегодната - се подават, както от лицата, заемащи висша публична длъжност по чл. 6, ал. 1, така и от тези по § 2, ал. 1 от ДР на ЗПКОНПИ.

Разновидностите на декларацията за имущество и интереси се подават в строго определена от закона форма, като с решение на КПКОНПИ са утвърдени образците на декларациите и образците са публикувани на сайта на комисията.

Разпоредбата на чл. 38, ал. 1, т. 3 от ЗПКОНПИ вменява в задължение декларация за имущество и интереси да се подава в едномесечен срок от освобождаване на длъжността. Разпоредбата на чл. 38, ал. 1, т. 4 от ЗПКОНПИ от своя страна вменява в задължение декларация за имущество и интереси да се подава в едномесечен срок от изтичането на една година след подаване на декларацията по т. 3, а разпоредбата на чл. 35, ал. 1, т. 2 от същия закон конкретизира вида на декларацията, а именно за имущество и интереси.

В процесния случай безспорно се установява, че за жалбоподателя, който се явява задължено лице по смисъла на чл. 6, ал. 1, т. 32 от ЗПКОНПИ, тъй като е заемал висша длъжност – зам. кмет на Община – град Добрич, е било налице задължение да подаде двукратно финални декларации за имущество и интереси - в едномесечен срок от освобождаване на длъжността по т. 3 и в едномесечен срок след изтичане на една година от подаване на декларацията по чл. 38, ал. 1, т. 3 от ЗПКОНПИ по т. 4 на чл. 38, ал. 1 от ЗПКОНПИ

Жалбоподателят е бил задължено лице по смисъла на чл. 6, ал. 1, т. 32 от ЗПКОНПИ и за него е възникнало задължение в едномесечен срок от

изтичане на една година от подаване на финалната си декларация по чл. 38, ал. 1, т. 3 от ЗПКОНПИ, която видно от приложената такава от него като доказателство по направените възражения е станало на 21.11.2019 г., т.е. този срок тече от следващия ден.

При неспазване на този срок следва налагане на санкция по чл.173, ал.1 от ЗПКОНПИ.

Съдът счита, че в случая е налице процесуално нарушение, касаещо неправилно описание на така установеното административно нарушение, което не съответства на посочената правна квалификация. Това е така, доколкото както в АУАН, така и в процесното НП се твърди, че жалбоподателят е имал задължение за подаване на декларация за имущество и интереси в едномесечен срок от изтичане на една година след подаване на декларацията по чл.38, ал.1, т.3 от ЗПКОНПИ. Като на първо място не се сочи, кога е подадена от жалбоподателя декларацията по чл.38, ал.1, т.3 от ЗПКОНПИ, с оглед спазване на така посочения в т.4 на чл.38, ал.1 от ЗПКОНПИ срок. Твърди се, че декларацията е следвало да бъде подадена, считано от 22.11.2019 г., без да се сочи по какъв начин е изведена тази дата и въз основа на какво. На следващо място се приема, че този срок, който не е спазен за подаване на декларация е до 22.12.2020 г., като не се сочи по какъв начин се извежда същия и как е приет. Ето защо е налице неяснота относно срока, в който е следвало да бъде осъществено вмененото от ЗПКОНПИ задължение за жалбоподателя по чл.38, ал.1, т.4 от ЗПКОНПИ, което неминуемо води до нарушено право на защита за административно наказаното лице да разбере за какво нарушение е бил подведен под административнонаказателна отговорност.

Както в акта за установяване на административно нарушение, така и в издаденото въз основа на него наказателно постановление следва (съгласно изискванията на чл.42, т.4 и т.5 от ЗАНН и чл.57, ал.1, т.5 и т.6 от ЗАНН) да е налице пълно описание на нарушението, обстоятелствата, при които е извършено, както и законовите разпоредби, които са нарушени. Като в конкретния случай описание на нарушението по изискуемия от закона начин не е сторено.

На следващо място не е била спазена процедурата по съставянето на АУАН, залегнала в разпоредбата на чл.40 и сл. от ЗАНН. Липсват доказателства по

делото, че жалбоподателят е бил поканен да се яви за съставяне на АУАН. Липсват и доказателства, че е бил уведомен, че на 22.02.2021 г. ще му бъде съставян АУАН. Изложените от актосъставителя твърдения за изпратена покана се установи, че такава е била изготвена и изпратена на 15.02.2021 г., но липсват данни актосъставителя да се е удостоверил, че същата е била връчена, още повече с оглед краткия срок от съставянето на същата на 15.02.2021 г., предвид изходящия □ номер, и датата до която е следвало да бъде връчена, тъй като касае дата за уведомяване 22.02.2021 г. Като видно от приложените обратни разписки е, че покана за съставяне на акт за установяване на административно нарушение не е била връчена на жалбоподателя. Същият е бил търсен на два адреса, на първият, който е посочени и в АУАН, в НП и в жалбата на 16.02.21 г. и 18.02.21 г., а на втория на 16.02.21 г. и на 17.02.21 г. Предвид което съставянето на АУАН в отсъствие на лицето, което е подведено под административнонаказателна отговорност, без да е уведомено за предприетите спрямо него действия, съставлява процесуално нарушение. Законодателят е предвидил в кои случаи АУАН може да се състави в отсъствието на нарушителя и конкретната хипотеза не попада в това изключение.

Не на последно място, атакуваното НП се явява необосновано с оглед на наложеното наказание, тъй като в него не са изложени предвидените в закона съображения относно налагането на санкция над минималния предвиден в закона размер. Не са изложени и коментирани, нито приложени по административно-наказателната преписка доказателства по делото за имотното състояние на жалбоподателя, за да е налице обосноваване на санкция в посоченият размер в случая с оглед изискване на преценка за имотно състояние, предвидено като обстоятелство в ЗАНН.

Нарушаването на процесуалните правила, които се визират по-горе, представлява съществено нарушение, което няма как да бъде отстранено в съдебната фаза, нарушено е правото на защита на административнонаказаното лице, с оглед на което наказателното постановление като акт по чл.58д, т.1 от ЗАНН следва да бъде отменено на основание чл.63, ал.2, т.1 от ЗАНН като незаконосъобразно.

Предвид горните съображения съдът счита, че независимо, че се установи осъществяването на нарушението от страна на жалбоподателя, доколкото не

се установи факта на подадена втора финална декларация в срока по чл.38, ал.1, т.4 от ЗПКОНПИ от жалбоподателя, издаденото наказателно постановление следва да бъде отменено като незаконосъобразно по изложените по-горе съображения.

С оглед изхода на производството и доколкото от жалбоподателя не се претендират разноси до приключване на делото в първата инстанция, като крайният момент, в който могат да бъдат поискани такива е устните състезания, по аргумент от чл.80, ал.1 от ГПК, към която препраща разпоредбата на чл.144 от АПК, към която пък препраща разпоредбата на чл.63д, ал.1 от ЗАНН, то съдът не се произнася по същите.

Воден от горното и на основание чл.63, ал.1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление №НП-48/21.05.2021 г. на председателя на КПКОНПИ, като незаконосъобразно.

Решението на основание чл.63в от ЗАНН подлежи на касационно обжалване пред Административен съд- гр. София на основанията предвидени в НПК по реда на глава XII от АПК в 14-дневен срок от съобщаването на страните, че е изготвено.

Съдия при Софийски районен съд: _____